

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 64. — ŠTEV. 64.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 17, 1906. — V SOBOTO, 17. SUŠČA, 1906.

VOL. XIV. — LETNIK XIV.

Konvencija premogarjev. John Mitchell in Dolan.

IZVRŠEVALNI ODBOR PREMOGARSKIE ORGANIZACIJE JE POTRDIL IZKLJUČITVE DOLANA.

Tudi Bellingsham mora ostaviti organizacijo. — Premogarji si žele poravnava.

OSOBNOSTI.

Indianapolis, Ind., 16. marca. Pri včerajnjem zborovanju premogarske konvencije se ni nicensar važnega stori, kajti odhrali so se le posečini odsek. Navzočih je bilo nad 1000 delegatov. Predsednik Mitchell je objavil svojo adreso, v kateri pojasnjuje razloge, čemu je sklical konvencijo. Glavni namen sedanjega konvencije je vzdržati mir v premogarskih obrti.

Pri tej konvenciji se bode določilo, naj se li prične splošni štrajk premogarjev za pripomjanje unije in povračanje plače. Storilo se bode naravnovo vse, da se prepreči štrajk 425,000 premogarjev, oziroma da se doseže sporazum z lastniki premogovih rorov. Radi tega se bodo še eukrat vršila posvetovanja in eden obema strankama. Odkar se je začeli učiniti zadnji konvencija, se je Mitchell večkrat posvetoval z Robbinom, predsednikom lastnikov rorov meškega premoga in drugimi lastniki rorov. Nekteri so vojni vpletati zopet staro placo, tako da bi to pomenjalo 5% povečanje plače.

Mnogim delegatom se je zdele čudno, da Mitchell v svojem govoru ni omenil dejstva, da lastniki rorov trdijo prenogodilčajo zahtevne premogarjev in da je vedno povedal, da bodo končno prislo do sporazuma. Med drugim je tudi dejal, da je podlaga za sporazum že ustavljena. Najlepše bode postala veljavna zopet stará placa iz leta 1903. Plača premogarjev je takoreč že poravnana in sedaj je treba le še rešiti vprašanje o pripomjanju unije in osenčenem dnevnom delu.

Na mandat Patrick Dolan, bivšega predsednika pittsburškega okraja premogarske organizacije, se konvencija ni oziroma, slasiravamo so ga tri lokalne unije izvolile svojim delegatom. Dolan bude proti tem protestiral. Tudi Bellingsham bude izključen iz organizacije.

Končno je Mitchell predlagal, naj se vse osobnosti ostavijo, da se tako dokaze, da je premogarska organizacija zdrava.

POSLEDICE SNEŽNEGA VIHARA.

Velikostna beda.

Z neprizakovanim snegom prišla je v New Yorku tudi beda v stanovanju mnogih siromakov. Na tisoč jih je zmrzvalo, ker niso bili v stanu kupiti si premoga. Najslabše se je na godilno stanovanju dveh blokov tenementnih hiš na obrežju zap. 32. ulice med 9. Ave in Hudson Riverjem. Ti ljudje so morali namesto deloma v najnižjem snežnem viharju z vsem pohištvo vred ostaviti svoja stanovanja.

One hiše je kupila Pennsylvanijska železnica in je že v februarju naznamnila stanovnikom, da morajo stanovanja ostaviti do 15. marta. Večina je to tudi storila, toda mnogo jih ni moglo dobiti druga stanovanja ali pa niso plačati voznike za selitev. Tako je mornalo 20 rodbin v najnižjem snegu in mrazu z pohištvo vred na ulico, kjer so v snegu čakali, dokler ni prišel kaj voz in jim odpeljal pohištvo k znameni.

Nezgoda na Hudsonu.

Parnik Ursula je na reki Hudson, blizu Poughkeepsie zavozil na peseček. Upato je, da ga bodo zopet spravili v plovčko vodo.

CENE ZVIŠALI.

Francoska parobrodna družba General Transatlantic je povisila cene za poštne parnike od \$41.90 na \$43.00; za eksprese parnike od \$43.90 na \$45.00; to velja do Ljubljane. — Iz Ljubljane v New York pa od \$45.40 na \$48.50 z vsemi parniki.

Železniška katastrofa pri Portlandu, Colo.

NA ŽELEZNICI RIO GRANDE STA ZADELA SKUPAJ DVA OSOBNA VLAKA

Pod gorečimi razvalinami je nad 50 mrtvev v mnogo ranjencev.

V SNEŽNEM VIHARJU.

Pueblo, Colo., 16. marca. Na proggi Denver and Rio Grande železnice se je pripetila grozna katastrofa. Dva jen proti drugemu vozeča osobna vlaka imenovano železnico sta blizu Portlanda, Colo., 30 milij zapadno od tukaj, med najhitrejšo vožnjo skupaj zadebla. Po dosedanjih še nepopolnih posledicih je bilo najmanj 50 osupljenikov, dokler je število ranjencev tudi večje. Iz Pueblo in Florence so odšli na lice mesta posebni vlaki s zdravnikami in bolniščkimi postrežniki.

Nekteri celo trdijo, da je bilo 150 ljudi usmrtenih, toda kasneje se je dognalo, da je to povelo pretiranje. Razvaline ob teh vlakov so se takoj vnele in mnogo nesrečnikov je na mestu zgorelo.

Nesreča se je pripetila ob 2. uru na ostrom ovinku proge. Jeden vlak sta vozili dve lokomotivi in vlaka sta z tako silo zavozili jeden v druzgo, da so vagoni in lokomotive hipoma stvorili velikanski klop. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nesreča je bila na lici mesta, da je vodilno do vagonov. Vagoni so bili polni potnikov. Razvaline so takoj pričele goret in le 15 potnikov, kateri so ležali med razvalinami, se je rešili. Vreme je izredno mrzlo in poleg tega voda je voda voda.

Nezgoda na morju. Cearence na pesku.

OB NEWJERSEYSKEM OBREŽJU SE JE REŠILO IZ IMENOVANEGA PARNIKA PET INŠESTESEN OSOBE.

Junaška rešitev potnikov po možtvu rešilne postaje Toms River.

PARNIK ZGUBLJEN.

Budimpešta, 17. marca. Po izvanrednem naporu posrečilo se je včeraj popolnovo možtvo rešilne postaje Toms River rešiti mornarje in potnike parnika Cearence, kateri je počasi zavozil na peščenine pri Island Beachu. Na kopnu so dovedli štiri nezavestne ženske 21 možkih potnikov in 40 mornarjev, kar se je posrečilo se le potem, ko so ljudje že več upričevali gote smrti.

Največje zaslužno za rešitev posrečenosti je pridobil nadsteward parnika Cearence. Od brega so izstrelili na parnik rešilno vrv, na katero je steward pritrdil, nakar so ga potegnili na kopno, kamor je prisel bolj mrtve nego živ. Končno je vendar pogrešal, naj pošlejo žolne, da resijo ljudi na parniku.

Resilno možtvo, katero je prej včeraj skršalo odvesli do parnika, je še enkrat poskusilo svojo srečo in tako se mu je posrečilo priti z dvema čolnoma do parnika. Najpreje so na vrvec spustili štiri ženske v čolne. Ženske so bile vsled strahu nezavestne, ko so jih v čolnih vjetri. Njim so sledili drugi potniki. Resilno možtvo je moral trikrat veslati k parniku, predno so zamogli vse ljudi rešiti.

Kapitan W. S. Mason od parnika Cearence je prepričan, da bodo velikanski parnici valovi razbiši.

Parnik je dosegel in Paráv v Brazilu in na njem je za \$1,000,000 gumija. Potniki so bili včelinoma doma iz Južne Amerike.

"La mano nera" in njena osvetna.

ITALJANI SO UMORILI ČUVAJA ODPELJANECA DEČKA ANTONIO ROZUFI.

Požar v rovu.

Triuplo so našli v takozvanem Morris kanalu v Newarku, N. J.

POKOJNIKA JE DEČEK SPOZNAL.

Pred tremi dnevi so našli v umazanju voda tako zavorenega Morris kanala pri Newarku, New Jersey, triuplo nekaj Italijana, kateri je bil zaboden v sreči. Na stativu Italijanov je v naravnici ogledovalo triuplo, toda nihče ni zamagal pokojnika spoznati. Konecno so napravili več fotografij umorjenca, kateri so razdelili po italijanski koloniji v New Yorku in New Jersey.

Ndš newarski detektiv je potem mislil, da je mogoče pokojnega identičen s kakim banditom, kateri je, kakor smo poročali, nedavno odvedel dečka italijanskega bankarja Rozuffa. Radi tega so prišli newarski detektivi v New York in so odvedli dečka seboj, da mu poškodijo triuplo.

Tako pri prvem pogledu na triuplo je deček vzsiljen:

"Ta je moj čuvaj!"

Umorjeni Italijan je namreč čuval vjetega dečka za časa njegovega jetnišča. Ker mu je pa deček nis, so ga ostali člani reparske tolpe kaznovali s smrtno.

Stenski koledar.

Cenjeno naročnike, kateri morda še niso dobili našega stenskega koledara, pozivamo, naj nam to učarjamajo, da jim ga odpšljemo.

Kdor rokavok naročnikov želi dobiti koledar, naj nam pošlje 5 centov v znamkah.

Iz Avstro-Ogrske. Proti koaliciji.

VLADA JE RAZPUSTILA IZVRŠVALNI ODBOR NA OGRSKEM KOT ODGOVOR NA ZADNJE IZVANJE.

Nove volitve bodo voda razpisala potem, ko se bodo razmire na Ogrskem spremilne.

PREPREČENI DIJAŠKI IZGREDI.

Budimpešta, 17. marca. Ker je koalicija neprestano izvajala ogrsko vladu, je sledila na to odgovorila s tem, da je izvrševalni odbor razpuštil skupaj s članom odbora prepovedovala nadaljnjo agitatorično delovanje. Vlada je to storila radi vsestranske agitacije proti njej in ker je hotel upravljanje izvrševali vse na vodilno vodo.

Zajedno voda izjavila da bodo volitve v državnih zborih: a še le potem, ko se bodo razmire na Ogrskem spremilne.

Petrograd, 17. marca. Iz Daljnega Izvora prihajajo zopet vznemirljive vesti. Zelezniški promet na Usurški je za zasebno rabo popolnoma ustavljen.

General Grodeckov je odredil, da morajo vsi Japonci ostaviti ruski Mandžuru in sedaj so pričeli zemljišča deliti med odslužne vojsko, kateri so sklenili naseliti se v Mandžuru. Tudi so že pričeli prihajati v Mandžur rodilne ruski vojakov. Potne troške plača voda, da dnevnem prihaja večje število častnikov v Vladivostok, kajti položaj na Daljnem Izoku je zopet vložen v zemljišča vodilne.

General Grodeckov je odredil, da morajo vsi Japonci ostaviti ruski Mandžuru in sedaj so pričeli zemljišča deliti med odslužne vojsko, kateri so sklenili naseliti se v Mandžuru. Tudi so že pričeli prihajati v Mandžur rodilne ruski vojakov. Potne troške plača voda, da dnevnem prihaja večje število častnikov v Vladivostok, kajti položaj na Daljnem Izoku je zopet vložen v zemljišča vodilne.

General Grodeckov je odredil, da morajo vsi Japonci ostaviti ruski Mandžuru in sedaj so pričeli zemljišča deliti med odslužne vojsko, kateri so sk



Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIK:

Predsednik: MIHAEL SUNIC, 421 7th St., Calumet, Mich.
 Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 281, Braddock, Pa.
 Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, Box 424, Ely, Minn.
 Pomočni tajnik: ANTON GERZIN, 306 Pine St. Hibbing, Minn.
 Blagajnik: IVAN GOVŽE, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

FRAN MEDOS, predsednik nadzornega odbora,
 9478 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
 IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.
 IVAN KERZISNIK, III. nadzornik, Box 138, Burdine, Pa.

POROTNI ODBOR:

JAKOB ZABUKOVEC, predsednik porotnega odbora,
 4824 Blackberry St., Pittsburgh, Pa.
 MIHAEL KLOBUCAR, II. porotnik, 115, 7th St., Calumet, Mich.
 JOSIP PEZDIRČ, III. porotnik, 1401 So. 13th St., Omaha, Neb.

Vrhovni zdravnik Jednote: Dr. MARTIN J. IVEC, St. Joseph's Hospital, Chicago, Ill.

Krajinska društva naj blagovljijo pošiljati vse dopise premenbe udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarno pošiljatve naj pošiljajo krajinska društva ali posameznikov, nai se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry St. Pittsburgh, Pa. Priredjeni morajo biti natančni podatki vseke pritožbe.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

DROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE.

Izpred porotnega sodišča v Ljubljani — Nadaljevanje roparskega morila. Dne 28. februar popoldne se je obravnavna nadaljevala. Obtožence se je zagovarjal silno zmedeno in mešal vse skupaj. Že v preiskavi je Poženel trikrat spremenil svojo izpovedbo. Ko ga je okrajno sedišče v Muranu zaslišalo, delal se je čisto nedolžnega, češ, da je bil z Oswaldom dne 23. avgusta 1905 zadnjikrat skupaj, 92 kron in 97 vin, ki so jih našli pri njem, izvira iz njegovih prihrankov.

Pred preiskovalnim sodnikom v Ljubljani je Poženel priznal, da je šel z Oswaldom denarjem po svetu.

Ko sta šli dne 25. avgusta v Ipančevi gostilni v Idriji k počitku, izročil mu je Oswald denar v varstvo, češ da je pri njem bolj spravljen, ker ne sploh tako trdno kot on. Denarja ni bilo več kot 210 kron.

Že v spalnici sta se skregala, drugo jutro se je med njima prepričevali. Ko sta korakala po cesti nad potokom Nikave na Vojsko, ga je Oswald sunil z dežnikom v prsa; zgrabila sta se, vrgla in se valila po bregu proti Nikavi. Medtem je Poženel sunil Oswalda pod bradu v vrat. Oswald ga je spustil in zdráhal naprej po bregu, on pa je zbežal.

Dne 16. oktobra 1905 v tretjič zaslišan, se je Poženel zopet drugač izgovarjal. V Ipančevi gostilni je Oswald posodil svojo ruto, da je v njo zavil kos kruha. Ko sta šla proti Vojskemu mu je Oswald rekel, da se boji po tej cesti hoditi brez oružja. Pobral je kamen in zavil v Poženelovo ruto; sam je tudi debel kamen vtaknil v žep. Ko sta se strikljalo po bregu, vdaril ga je Oswald s tem kamnom po ramen. Deli ljubljanskega publike se je zdelo že smeno.

Izpred novomeškega porotnega sodišča. Zaradi hudoletva goljufije je bil tožen Anton Simončič iz Lažišča v Stajerskem. Prej je bil že kaznovan radi tativine, in ko je prišel leta 1905 iz ječe, je pričel pekovsko obrto. V to svrhu je jemal od svoje polstre denar pod raznimi prevezami in jo tako goljufal. Obsojen je na 5 letno ječo, postreno z enim postom mesečno in trdim ležiščem.

V sledenih nepravosti je bil tožen Jožef Zonec iz Podložnega hriba, a potorno sodišče ga je spoznalo nekrivim in ga oprostilo.

V sledenih nepravosti se je moral zagovarjal tudi Anton Perpar, posestnik sin iz Selca pri Ajdovici. Spoznan je bil krivim in obsojen na 15 mesecev težke ječe.

Dvakrat že umrl a vendar še živ. Ta èenek je doživel Anton Medvešek iz Krškega okraja. Pred leti je šel mož v Ameriko. Leta 1904 je prisla iz Amerike vest, da je umrl. Čež tri mesece je pa pisal Medvešek sam lastnorinčno pismo, da se mu dobro godi in da veliko zaslubi. Leta 1905 je z nova prišla vest, da je umrl. Pretekli mesec je pa dobila mati njegove ljubljivega pisma in denar.

Boj za moža. Neki ljubljanski obrtnik je imel z neko natakarico ljubljivo razmerje, in ko se je pokazal sad ljubljenu, si je izbral drugo in prvo več ljubomornost noč in dan ter vedno želi po maščevanju. Ne maščuje se pa nad nevestnim ljubimcem, ampak nad njegovo novo ljubljo. Pred nekaj časa je natakarica vzel seboj za "asistenc" postreka in šla z njim, saj je že v Pragerskem premislil in seravnost v stanovanje svoje konkuren-

tinje. Tam jo je dobro, kakor je že ženska navada, oštela, potem pa zopet odšla domov. Toda črv vesti ji še da pokoja in par dni pred pustnim dnevom se je šla v družbi neke prijeteljice zopet maščeval. Ko stopita v kuhinjo se ji začelo reglanje, kakor veliki petek iz zvonika. Ker vršišča in oštevanje le ni bilo ne konca ne kraja, zgrabi zmerjanka lonec mleka in polije z njim svojo nasprotnico in ker še to ni izdelalo, pršiš so na vrsto pomije. Toda prave ljudi se ne odžene niti z mlekom niti z pomijami in tako je bilo tudi takaj. Mir je bil še le potem, ko je prisel na pomoč hišnik ter je pognal zapuščeno natakarico, od katere je tekle mleko in pomije, kakor od mokre kokosi iz hiše; ni pa gotovo, ake se ji je s tem ljubezen oholila za večno.

Znanstveno potovanje. Naš dien plesnik Anton Ašker je dobil enomešeni dopust in potuje v znanstvene namesti v Egipt.

Čuden slajd. Nedavno pripeljal je nekdo iz Hanj pri Ilirske Bistrici iz Ljubljane do svoji starševi psika in mačko s seboj. Oba živali se veden rade imeli, sovraštva ni bilo med njima. — Nekega dne je pogrešil doličnik psika in mačko, pisal je takoj staršem žalostno novice, a kako se začudi, ko mu oče sporoči, da sta živali isti dan srečno došli nazaj v Ljubljano. Prehodili sta v 10 urah čez 100 km.

PRIMORSKE NOVICE.

Pustni torek v Trstu. Na pustni torek je bilo v Trstu izredno veliko ljudi in pijač. Ta okolnost, ter da je bilo po ulicah večkrat velikanska gneječa, je imela za posledico, da je bilo mnogo oseb ranjenih in poškodovanih več ali manj. Dva so morali prepeljati v bolnico.

Dve leti z rano v vratu je hodil o krog 44-letni Jos. Ciglič iz Št. Fejanus na Gorischem. Pred dvema letoma ga je nekdo ranil z butiljivo v vrat, ko stekla je ostal v mesu, rana je bila odprtta, a Ciglič se za to ni nič brigal, dasi je cutil bolezne. Končno je bilo trpljenje prehodo v Ciglič je moral zdaj v bolnico.

Z nožem v glavo. Po kratkem prepiru v Trstu neki Petrič sunil svojega "prijatelja" Karla Križmana z nožem v glavo, da so ga morali prepeljati v bolnico. Storilec je uše.

Mlad tatič. 18-letni Štefan Čodič iz Doljne Tuzle v Bosni je služil za hlapac v neki gostilni v Trstu. Fant je videl, da gostilna dobro nese, zato si je dal napraviti ključ od gostilniške blagajne, iz katere je vzel potem dva bankovca po 50 krov in enega za 100 krov ter jih zašil v suknjičev ovratnik. Čudič se pa se ni dovolj izuril v krojaški umetnosti, zato so kmalu nashi ukradenih 200 krov, njega pa odali sodišču.

STAJERSKE NOVICE.

Nepoboljšivec. 18-letni postopač Ivan Reiter iz Velike Pirešice pri Celju je bil že nestekotorak kaznovan zaradi lunjarji, zlasti pa zaradi tativine. Komaj pride iz ječe, že se vtakne v posest svojega bližnjega. Te dni je v Brasovljah ukradel nekemu mestnemu 400 krov in popiral s svojimi prijatelji po Celju. Policija ga je pa kmalu vzela v svoje varstvo in nepoboljšivec bo menda ostal nekaj dlje casa pod ključem.

RAZNOTEROSTI.

Slovenci, Nemci in Italijani po načrtu volilne reforme. Po Gautschovem načrtu dobre na Kranjskem Slovenec vseh 11. mandatov, ker stoji v okraju Kočevje - Ribnica - Vel. Lašče - Žužemberk 15.200 Nemcev proti 36.000 Slovencem. Na Štajerskem je šest mandatov Slovenskem popolnoma zagotovljenih, ker so tako izbrani, da stojti tudi v primeroma najslabšem od teh okrajkov Maribor St. Lenart-Ljutomer-Radgona - Cmurek 68.000 Slov. proti 3.800 Nemcem. Izključeno je pa, da bi dobili štajerski Slovenci po tem načrtu še kak mandat več ker stoji v okraju Maribor Voitsberg Arns Is-Sicavne Deutschlandsberg Ebiswald 5.300 Slovenec proti 35.100 Nemcem. Na Koroskem je Slovencem gotov le okraj Borovje-Dobravla-Zelenava Kapela-Pliherk, kjer je 37.600 Slovencev in 7.500 Nemcev. V drugih okrajih pa zmagata nemogoma, kajti v okraju Velikeve Stari dvor-Svinje je že 11.000 Slovenec in 23.100 Nemcev, v okraju Šmohor, Paternov, Podklošter Tržič-Koteče 11.900 Slovenec in 29.100 Nemcev. V Istri je slovenski okraj Kastava-Buzet-Koper, kjer je 36.500 Slovenec, 17.000 Hrvatov in 19.000 Italjanov. Na Goriskem so gotovo trije mandati in sicer okraj Gorice-Biljana Kožbana-Medana, kjer je 41.200 Slovenec in 300 Italjanov, dalje Ajdovščina Komen Sežana Dobrova Devin (44.200 Slovenec in 300 Italjanov) in Tolmin Kanal Cirkno Bovec Kobarid (sami Slovenec). Nemogoma je pa zmaga v okraju Gorice (mesta) Kormin Lošnik, kjer je 550 Slovenec in 31.200 Italjanov. V Trstu bo bora za edini slovenski mandat vedno vroč, kajti tam stoji 17.300 Slovenec proti 14.000 Italjanom.

Kakor smo že sporočili, bo "Slovenska zvezda" vse storila, da se Slovenci ne prikrajajo na korist drugih narodnosti.

Kje je IVAN ADAMČIČ? Doma je iz Kompolje pri Dobrem polju. Pred dvema leti je bil v Pueblo, Col. Za njegov naslov bi rad zvedel: Anton Goršič, M. D. Mine, Hesperus, Col.

(17-26-3)

Kje je PETER OVEN? Doma je iz Dražvalj nad Ljubljano: svoječasno je bil v Clevelandu, Ohio. Za njegov naslov bi rad zvedel: Anton Owen, Box 383, Conemaugh, Pa.

(17-26-3)

Kakor smo že sporočili, bo "Slovenska zvezda" vse storila, da se Slovenci ne prikrajajo na korist drugih narodnosti.

Chas. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Izdelovalci dog
dobe delo v Texasu pri dobrem lesu. Delo stalno in plače so dobre. Po razjasnila pišete (le v angleškem ali nemškem jeziku):

CHAS. O. WEIMAR,
20-21 Theatre Building.
(9-24) Houston, Texas.

Cyclamen

(Spisal Janko Kerspik.)

—
—
(Nadaljevanje.)

"Plesat pojdi, prijatelj!"

"S kom?"

"O ti živa raztresenost! Gospa in gospodijoči na izbor, pa vprašaš s kom! Oprostite, milostiva, Vi ste mu gotovo nekoliko spominov iz njegovih konciptentskih let pogreli, da je mož začiščen. Jaz poznam to." Pod koščatom jesonom je bilo ravno toliko mračno, da nihče ni ospazil temne rdečice, ki je obila pri teh Boletovih besedah Katinki lice. Doktor pa je bil zdaj trden.

"Prav imaš", je dejal maglo, "zamislil sem se skoraj v ona leta; lepa so bila, lepa mora nego!" Končati ni mogel, zato je kogedan je pred seboj guverščino, ki pri njegovem odgovoru ni omlnila oči od njega.

"Oho! Ti postajaš sentimentalni! To je sumnivo", oporeka Bole.

"Kaj še!" se oglesi Majaron na drugem kraju, užigajo svojo novo natlačeno pipi. "Jaz tudi pravim, da je bilo časih lepe nego dandanes. Pivo je bilo v ceno zajecov toliko kot kobilice —"

"Da, da, gospod sodnik: pa doktor ne govorí o starih časih, nego o svojih konciptentskih letih. Takrat je sicer tudi pivo pili, zajecov pa ni streljal!" zavrene med glasnim smehom Bole.

Veselost v družbi še ni polegla, ko švine gori na prostoru, kjer so prej pokali topiči, sveta raketa v zrak.

"Ah, umetni ogenj! Krasno izvrstno!", kljčajo nekateri, in vsi vstanejo ter se napote izpod drevja pod milo nebo.

Gubernarata se je počasi zavijala v širok robeč ter od strani gledala, kaj bode storil doktor. Pritakovala je, da pristopi k nji, zakaj ves popoldan jo je bil očitno занemarjen. Pa ta je ravnal tudi polagoma ter pomagal Ilovski odeti zavijalo. Bole je govoril z okrajnim glavarjem ter pri tem pozabil na tukko. Meden pa je bil pozoren in nakrat stal poleg Elze te ji pomolil roko. Odreči ni mogla, pa videnja je v tem, ko se je obrnila z Medenom na prosto, da vodi doktor Ilovsko za njima.

Na planem so postali ter gledali umetni ogenj; vsaka raketa, vsak bengalični plamen je bil pozdravljen z okrajnim odobravanjem; zlasti Korenki je bil nekoliko pijan, je klejal v eno mer "Živio!" in tako ves pevski

zbor za njim. Med tem vikom in krikom so podnetili velikansko grmado smrečja, močniji kres, in visoko plapolajoči ogenj je kmalu razsvetljeval vso okolico; vmes pa so grmeli topiči in evelike gosi in harmonika.

Doktor se je bil z Ilovsko malo oddajil od velike gneče ter pri tem tudi izgubil Boletove; pa zdaj mu ni bilo do tega, iskati jih. Postal je s Katinko na robu planote, in odtod sta oba zrila v velikanski kres, ki je gorel ravno pod njima. Rdeč blešč je barval tudi bledo lico mlade žene, in ko je Hrast malo od strani pogledal tja, dejal bi si bliskoro, da stoji nekdanja njegova Katinka poleg njega, a ne ta tujčeva žena. In zdaj mu je prišlo zopet v misel, da plava v burinem toku: le naprej, le naprej! Ves ta vrišč in krik okoli, ogenj in neprehan streljanje, vse to ga je moral razburiti, ko bi tudi te krasne žene niso vodil za roko; pa ona, ona!

"Nikdar nisem mislil, da bodem Vas kedaj tako srčal, kakor se je zgodi danes," Rekel je to, kakor bi se vrgel dalje z namenom: alo, zdaj skočimo čez katarakt!

Ozrla se je nanj; sama sta stala tamkaj, petnajst korakov na okoli ni bilo nikogar. Pa ta pogled! Tu ni bil kresov plamen, ki je odseval v njenih temnih očeh; ne, ne, to je bil nekov skrivenost žar, ne svetel, nego temen in pekoč. Hrastu je zavrelo po vseh udih, pa vendar je stal tako lesen in nem pred njo. Še glavo je pobesil.

"Tudi jaz ne," dejela potem ona mrzlo.

"Tudi Vi ne", ponavljala mehanično na njo.

Polačil ga je čut, da se potaplja. "Tudi Vi ne?" je vprašal čez nekoliko trenutkov z zamoiklim glasom.

"Čemu tudi?" dejela ona malomarno. "Tudi časa nimam premišljevati nekdanje dni". Pa gledala je v tia pri teh besedah, in zato je njemu zrastel zoput pogum ozreti se v njo.

"A jaz sem se spominjal mnogočrat, mnogokrat, verujte mi! Tako sam sem tu, takoj grozno sam in tako —" Hotel je reči "nesrečen"; pa te besede ni mogel izustiti. Govoril je to s strastnim naglasom, akoravno je vedel, da je vse laž.

"Pustite spomine doktor", zavrne Ilovsko po kratkem molku; "tudi sedanjost ni krasna, minula pa — ah, glejte, glejte to prelepo razsvetljavo!

Pa kje so Boletovi?"

"Tamkaj menda! Saj še ne odhajamo!"

On se ni genil z mesta pa tudi ona ni silila z odhoda. Oben se je polasti-

la nekova razkošena razburjenost. V spominu so jima bile zdaj le nekdanje sladke ure prve ljubezni in pa zavest da sta zdaj eden tik družega. Vse kar je ležalo, kar se je bilo godilo v letih me tem, vse to je bilo pozabljeno toliko, da jima ni tešilo razkoš. Kdo še ne prebil enakih trenutkov?

In molčanje je v takem položaju nevarno: čim dalje traje, tem več deluje fantazija.

"Ali si mi odpustila, Katinka?" je dejal on mehko čez nekoliko časa, in zdaj je govoril prav iz globine svoje sreca; lehkomeščnost in sebiščnost v tem trenutku tam nista imela prostora; tam je vladala le sama ljubezenska strast ter dušila vse drugo.

Hotela mu je odtegniti roko, ki je goral ravno pod njima. Rdeč blešč je barval tudi bledo lico mlade žene, in ko je Hrast malo od strani pogledal tja, dejal bi si bliskoro, da stoji ista zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Jaz ne pojem!" kliče Hrastov pisar, ki je slovel med pevci za najboljšega basista. "Mi tudi ne!" vpijejo drugi. Dva učitelja, ki sta isto zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Zakaj ne?" vpraša Megla, ter zapazivi, da stoji okrajni glavar bližu, dostavi glasno: "Nemške pesmi so tako lepe. Le zapojno eno nemško."

"Jaz ne pojem!" kliče Hrastov pisar, ki je slovel med pevci za najboljšega basista. "Mi tudi ne!" vpijejo drugi. Dva učitelja, ki sta isto zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Vraž te vzemim!" se oglasi sedaj Koren ter stopi pred adjunkta, "kaj meniš, da takega tenora ne premozimo?"

"No, gospodje, kaj pa bi bilo ako bi eno nedolžno zapeli?" vpraša v tem trenutku glavar; "jaz tudi pogamam."

"Ne znamo nobene!" se odreže Koren.

"Prej ste eno imenovali", dejate oni. "Tisto zna edini Megla!"

"Vedite, gospod Koren", zavpije adjunkt, "prinesite mi rajši moje ērne blaže nazaj, katere sem Vam o pristisnil ustni na njeni. Urbaniti se mi ni mogla, pa izvila se mu je zaglo; besede ni mogla najti, le stekla je naprej brez sape, brez uma, navzidlo za onimi. Ko bi bil on mogel videti njen obraz, bi se bil prestrasil, tako je bil izpremenjen; dospela sta iz gozda, pa se je sriči več upal ponuditi roke. Nekako bojazljivo je šel molče poleg Koren.

Megla je spoznal, da ni več varno zanj, in je odšel naglo za okrajinom glavarjen, kateremu se je položaj že tudi opaten dozvedel. Med pevci pa je trajal kreg še nekoliko časa, in ko so pozneje kot zadnji korakali v malih gručah navzdol, je dejal Koren Hrastovemu pisarju: "Ali ti nisem pravil, da bo — h...? Še vsako leto je bil in tudi letos!"

Ko se je to gori vršilo, je šla Boletova družba že dol po gostem bukovem gozdu. Ilovaska ni bila vajena takih potov, toraj je moral hoditi bolj polagona ter varnejne stopati. Zaostala sta zato s Hrastom nekoliko korakov za drugimi akoravno se je Katinka trudila, ostati v bližini onih. Govorila je v navadnih predmetih, in doktor je večinoma molčal. Kadar je pa odgovarjal, je storil to na kratko, razmišljen: morda sam ni vedel kaj govoriti. V njem je vse velro najraznejših čutil: radost, razkošje, bojanost in tesnoba; le mirnega mišljenja ni bil zmogen. Prišla sta blizu izhoda iz gozda, in od tam tudi ni bilo več daleč do podnožja holmovega, kjer je

le pel; če hočeš tudi tisti tvor prijubljeni: "Ueber d'Alma!"

"No, če hočeš!" dejata Megla, spoznasi, da Boletovih ne doteče več.

"Ah, kaj še?", se oglaši eden izmed pevcev, "nič nemških, nemških ne bomo peli."

"Zakaj ne?" vpraša Megla, ter zapazivi, da stoji okrajni glavar bližu, dostavi glasno: "Nemške pesmi so tako lepe. Le zapojno eno nemško."

"Jaz ne pojem!" kliče Hrastov pisar, ki je slovel med pevci za najboljšega basista. "Mi tudi ne!" vpijejo drugi. Dva učitelja, ki sta isto zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Vraž te vzemim!" se oglasi sedaj Koren ter stopi pred adjunkta, "kaj meniš, da takega tenora ne premozimo?"

"No, gospodje, kaj pa bi bilo ako bi eno nedolžno zapeli?" vpraša v tem trenutku glavar; "jaz tudi pogamam."

"Ne znamo nobene!" se odreže Koren.

"Prej ste eno imenovali", dejate oni. "Tisto zna edini Megla!"

"Vedite, gospod Koren", zavpije adjunkt, "prinesite mi rajši moje ērne blaže nazaj, katere sem Vam o pristisnil ustni na njeni. Urbaniti se mi ni mogla, pa izvila se mu je zaglo; besede ni mogla najti, le stekla je naprej brez sape, brez uma, navzidlo za onimi. Ko bi bil on mogel videti njen obraz, bi se bil prestrasil, tako je bil izpremenjen; dospela sta iz gozda, pa se je sriči več upal ponuditi roke. Nekako bojazljivo je šel molče poleg Koren.

Megla je spoznal, da ni več varno zanj, in je odšel naglo za okrajinom glavarjen, kateremu se je položaj že tudi opaten dozvedel. Med pevci pa je trajal kreg še nekoliko časa, in ko so pozneje kot zadnji korakali v malih gručah navzdol, je dejal Koren Hrastovemu pisarju: "Ali ti nisem pravil, da bo — h...? Še vsako leto je bil in tudi letos!"

Ko se je to gori vršilo, je šla Boletova družba že dol po gostem bukovem gozdu. Ilovaska ni bila vajena takih potov, toraj je moral hoditi bolj polagona ter varnejne stopati. Zaostala sta zato s Hrastom nekoliko korakov za drugimi akoravno se je Katinka trudila, ostati v bližini onih. Govorila je v navadnih predmetih, in doktor je večinoma molčal. Kadar je pa odgovarjal, je storil to na kratko, razmišljen: morda sam ni vedel kaj govoriti. V njem je vse velro najraznejših čutil: radost, razkošje, bojanost in tesnoba; le mirnega mišljenja ni bil zmogen. Prišla sta blizu izhoda iz gozda, in od tam tudi ni bilo več daleč do podnožja holmovega, kjer je

le pel; če hočeš tudi tisti tvor prijubljeni: "Ueber d'Alma!"

"No, če hočeš!" dejata Megla, spoznasi, da Boletovih ne doteče več.

"Ah, kaj še?", se oglaši eden izmed pevcev, "nič nemških, nemških ne bomo peli."

"Zakaj ne?" vpraša Megla, ter zapazivi, da stoji okrajni glavar bližu, dostavi glasno: "Nemške pesmi so tako lepe. Le zapojno eno nemško."

"Jaz ne pojem!" kliče Hrastov pisar, ki je slovel med pevci za najboljšega basista. "Mi tudi ne!" vpijejo drugi. Dva učitelja, ki sta isto zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Vraž te vzemim!" se oglasi sedaj Koren ter stopi pred adjunkta, "kaj meniš, da takega tenora ne premozimo?"

"No, gospodje, kaj pa bi bilo ako bi eno nedolžno zapeli?" vpraša v tem trenutku glavar; "jaz tudi pogamam."

"Ne znamo nobene!" se odreže Koren.

"Prej ste eno imenovali", dejate oni. "Tisto zna edini Megla!"

"Vedite, gospod Koren", zavpije adjunkt, "prinesite mi rajši moje ērne blaže nazaj, katere sem Vam o pristisnil ustni na njeni. Urbaniti se mi ni mogla, pa izvila se mu je zaglo; besede ni mogla najti, le stekla je naprej brez sape, brez uma, navzidlo za onimi. Ko bi bil on mogel videti njen obraz, bi se bil prestrasil, tako je bil izpremenjen; dospela sta iz gozda, pa se je sriči več upal ponuditi roke. Nekako bojazljivo je šel molče poleg Koren.

Megla je spoznal, da ni več varno zanj, in je odšel naglo za okrajinom glavarjen, kateremu se je položaj že tudi opaten dozvedel. Med pevci pa je trajal kreg še nekoliko časa, in ko so pozneje kot zadnji korakali v malih gručah navzdol, je dejal Koren Hrastovemu pisarju: "Ali ti nisem pravil, da bo — h...? Še vsako leto je bil in tudi letos!"

Ko se je to gori vršilo, je šla Boletova družba že dol po gostem bukovem gozdu. Ilovaska ni bila vajena takih potov, toraj je moral hoditi bolj polagona ter varnejne stopati. Zaostala sta zato s Hrastom nekoliko korakov za drugimi akoravno se je Katinka trudila, ostati v bližini onih. Govorila je v navadnih predmetih, in doktor je večinoma molčal. Kadar je pa odgovarjal, je storil to na kratko, razmišljen: morda sam ni vedel kaj govoriti. V njem je vse velro najraznejših čutil: radost, razkošje, bojanost in tesnoba; le mirnega mišljenja ni bil zmogen. Prišla sta blizu izhoda iz gozda, in od tam tudi ni bilo več daleč do podnožja holmovega, kjer je

le pel; če hočeš tudi tisti tvor prijubljeni: "Ueber d'Alma!"

"No, če hočeš!" dejata Megla, spoznasi, da Boletovih ne doteče več.

"Ah, kaj še?", se oglaši eden izmed pevcev, "nič nemških, nemških ne bomo peli."

"Zakaj ne?" vpraša Megla, ter zapazivi, da stoji okrajni glavar bližu, dostavi glasno: "Nemške pesmi so tako lepe. Le zapojno eno nemško."

"Jaz ne pojem!" kliče Hrastov pisar, ki je slovel med pevci za najboljšega basista. "Mi tudi ne!" vpijejo drugi. Dva učitelja, ki sta isto zapazila, kakor Megla, sta se odmaknili polagona v stran.

"Vraž te vzemim!" se oglasi sedaj Koren ter stopi pred adjunkta, "kaj meniš, da takega tenora ne premozimo?"

"No, gospodje, kaj pa bi bilo ako bi eno nedolžno zapeli?" vpraša v tem trenutku glavar; "jaz tudi pogamam."

"Ne znamo nobene!" se odreže Koren.

"Prej ste eno imenovali", dejate oni. "Tisto zna edini Megla!"

"Vedite, gospod Koren", zavpije adjunkt, "prinesite mi rajši moje ērne blaže nazaj, katere sem Vam o pristisnil ustni na njeni. Urbaniti se mi ni mogla, pa izvila se mu je zaglo; besede ni mogla najti, le stekla je naprej brez sape, brez uma, navzidlo za onimi. Ko bi bil on mogel videti njen obraz, bi se bil prestrasil, tako je bil izpremenjen; dospela sta iz gozda, pa se je sriči več upal ponuditi roke. Nekako bojazljivo je šel molče poleg Koren.

Megla je spoznal, da ni več varno zanj, in je odšel naglo za okrajinom glavarjen, kateremu se je položaj že tudi op